

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. november 2014
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Anne Bøgholm Wind
Sagsnr.: 2013-0032-1022
Dok.: 983938

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 132 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 25. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 132 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes oplyse, hvorvidt der i 2012 og 2013 er sket tvangsmæssige udsendelser af afviste asylansøgere, der under opholdet i Danmark har fået tvangsfjernet deres børn, og hvor børnene er blevet genforenet med forældrene inden for to uger op til den planlagte tvangsudsendelse, hvorefter udsendelsen af forældre og børn er effektueret. I bekræftende fald bedes antallet af sager og antallet af involverede børn oplyst. Desuden ønskes oplyst, om der er lovhjemmel til at ophæve tvangsfjernelsen, når ophævelsen sker for at kunne effektuere en udsendelse af børnene og deres forældre. Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2012-13 og blev foreløbigt besvaret den 17. september 2013.”

Svar:

1. Justitsministeriet skal indledningsvis oplyse, at Folketingets Ombudsmand efter et tilsynsbesøg på Asylcenter Kongelunden ved brev af 30. juni 2014 har rettet henvendelse til ministeriet i en sag, hvor et barn er blevet udsendt sammen med sin bedstemor i 2011, og hvor barnet angiveligt var anbragt uden for hjemmet i tiden op til udsendelsen.

I forlængelse af ombudsmandens henvendelse anmodede Justitsministeriet Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet om en redegørelse i sagen, idet ministeriet var af den opfattelse, at der kunne være sket fejl i forbindelse med behandlingen af sagen i 2011.

Udlændingestyrelsens redegørelse viste, at styrelsen har begået fejl i forbindelse med behandlingen af sagen, idet styrelsen afviste at tillade en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, indgivet her i landet, jf. den dagældende udlændingelovs § 9 c, stk. 5 (nu stk. 6). Styrelsen vil derfor som led i den fornyede sagsbehandling kontakte de pågældende for bl.a. at høre, om de ønsker at vende tilbage til Danmark.

Redegørelsen fra Rigspolitiet viste samtidig, at Rigspolitiet har handlet korrekt ved at forelægge sagen for Udlændingestyrelsen forud for udsendelsen med henblik på at få afklaret, om der på baggrund af oplysningerne om den tvangsmæssige anbringelse var udsendeshindringer. Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at Rigspolitiet – udover forelæggelsen for Udlændingestyrelsen – i dag følger den fremgangsmåde, at Rigspolitiet også underretter den relevante kommune, jf. Rigspolitiets udtalelse nedenfor.

På baggrund af Udlændingestyrelsens redegørelse i sagen har Justitsministeriet over for ombudsmanden tilkendegivet, at ministeriet finder det særdeles beklageligt og kritisabelt, at styrelsen afviste indgivelsen af de pågældendes ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Ministeriet har endvidere over for ombudsmanden oplyst, at ministeriet snarest vil indkalde Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet til et møde for at drøfte behovet for at fastsætte retningslinjer for samarbejdet mellem de forskellige myndigheder.

Justitsministeriet har vedlagt kopi af ministeriets brev til Folketingets Ombudsmand af 27. oktober 2014 til orientering. Det bemærkes i den forbindelse, at brevet og de vedlagte redegørelser indeholder fortrolige oplysninger og derfor bedes behandlet fortroligt.

2. Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet fører ikke statistik over sager vedrørende udsendelse af familier, hvor problemstillingen om tvangsfjernede børn har været relevant. Sådanne sager forekommer imidlertid i et yderst begrænset omfang, og Rigspolitiet mener umiddelbart ikke, at der var sådanne sager i 2012 og 2013.

Når Rigspolitiet planlægger udsendelsen af en familie, hvor der foreligger oplysninger om, at et barn er tvangsanbragt, underretter Rigspolitiet den relevante kommune om den forestående udsendelse, således at kommunen kan tage stilling til spørgsmålet om en eventuel ændring af foranstaltningen.

Rigspolitiet udsender ikke tvangsanbragte børn sammen med deres familier, så længe foranstaltningen er opretholdt af kommunen.”

3. Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, der har oplyst følgende:

”Hvis der er børn og unge under 18 år, som er omfattet af udlændingeloven, og som har problemer af en sådan karakter, at udlændingemyndighederne vurderer, at de ikke kan håndteres i regi af asylcentre, kontakter udlændingemyndighederne i praksis kommunen.

Kommunen foretager en faglig vurdering af barnets behov for hjælp og støtte og herunder af, hvorvidt der er grundlag for at

iværksætte foranstaltninger og i bekræftende fald hvilke. Det kan f.eks. være, at kommunen skønner, at barnets eller den unges behov tilsiger, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet.

Når en kommune vurderer, hvorvidt en anbringelse af et barn eller en ung skal opretholdes, skal hensynet til barnets bedste indgå i vurderingen. Der ses således på, om formålet med anbringelsen er nået, eller om anbringelsen ikke længere opfylder formålet, således at det må overvejes, om anden støtte skal iværksættes.

Kommunen kan således alene forholde sig til barnets eller den unges behov for særlig støtte, men således ikke til spørgsmålet om, hvorvidt barnet, den unge eller familien skal udsendes af landet.

Kommunen forelægger den faglige vurdering for udlændingemyndighederne. Udlændingestyrelsen skal godkende og endeligt afholde udgifterne til særlige støtteforanstaltninger, jf. udlændingeloven § 42 a.”